

Naiste tugikeskuste rahastuse võrdlus maakondade lõikes 2016-2017

	2016	2017	Vahe
Ida-Virumaa	57277	64 897	7620
Jõgevamaa	48502	26 876	-21626
Järvamaa	47085	26 876	-20209
Läänemaa	48175	28 093	-20082
Pärnumaa	45865	42 102	-3763
Raplamaa*	28692	26 876	-1816
Harjumaa1	59730	148 639	45267
Harjumaa2	43642		
Tartumaa1	27956	80 648	-8944
Tartumaa2	61636		
Valgamaa	47961	26 876	-21085
Viljandimaa	48322	30 382	-17940
Virumaa	48480	36 243	-12237
Võrumaa	48764	27 164	-21600
Põlvamaa**	18528	26 876	8348
Hiiumaa***	18102		-18102
Saaremaa****	26112	27 452	1340
	724829	620000	-104829

*Teenust osutab 2016. a Järvamaa tugikeskus

**Teenust osutab 2016. a Võrumaa tugikeskus

*** Teenust osutab 2016. a Läänemaa tugikeskus

**** Teenust osutab 2016. a Pärnumaa tugikeskus

Kahes maakonnas teenuse osutamine 2016. aastal on tugikeskustel olnud võimalik ainult suuremahulise vabatahtliku töö ja annetuste arvelt ja see ei ole jätkusuutlik lahendus.

Järgmiseks aastaks planeeritud summad eeldaksid väiksema elanike arvuga maakondades peaaegu täielikult vabatahtlikule tööle rajanevat teenust või siis juriidilise ja psühholoogilise nõustamise drastilist vähendamist.

Hanketingimustes viies kõige väiksema elanike arvuga maakonnas planeeritud summaga 26876 eurot oleks võimalik maksta kas ühele töötajale kuus 1000 eurost brutopalka, mille eest ta peaks üksi tagama aasta läbi ööpäevaringse valmisoleku või kahele töötajale miinimumpalka ja lisaks valvetasu.

Veel oleks võimalik pakkuda kuus 2 tundi psühholoogilist ja 2 tundi juriidilist nõustamist ning katta ülejäänud summa eest miinimumtasemel muud püsikulud (rent, kommunaalkulud, esmatarbevahendid, transport, side ja üldkulud).

Aastatel 2012-2016 on sotsiaalministeerium rahastanud naiste tugikeskuste teenuseid alljärgnevalt:

Aasta	Riigieelarve eraldis	HMN projektid	nõust. Norra projekt	Nõustamisteenused	Kokku	Maakondi	Maakonna keskmine	Pöördunud naisi
2012		315900			315900	9	35100	1570
2013		411000	77000		488000	10	48800	1524
2014	430000	40700	170100		640800	13	49292	1617
2015	500000		185400		685400	13	52723	1763
2016	500000		30000	195000	725000	15	48333	1055*

*esimese poolaasta jooksul

2017. aastaks on naiste tugikeskuste liitteenuse osutamiseks planeeritud kokku 620 000 eurot, mis teeks iga maakonna kohta keskmiselt 41333 eurot. Sellega langeksime me allapoole 2013. aasta tasemest.

Sotsiaalministeeriumi eelarvest rahastatud naiste tugikeskuse teenuse eelarvest moodustavad senise praktika kohaselt enamuse tööjõukulud.

Nn baasteenuse kuludest- esmane ja juhtumipõhine nõustamine ja ajutine majutus, moodustavad 75 % töötasud. Keskmiselt on tugikeskustes 2 täiskohaga töötajat, kelle brutotöötasu on keskmiselt 780 eurot kuus. Et tagada 24-tunnine valmisolek, tehakse suur osa tööst vabatahtlikus korras (täiskohaga töötajaid oleks selleks vaja 4,5).

Ülejäänud kuludest moodustavad valdava osa otseselt sihtgrupile suunatud kulud (nt ruumide üür ja kommunaalkulud, vajalikud esmatarbevahendid ja väikevahendid, transpordikulud).

Üldkulud (nt side- ja bürookulud, reklaam, raamatupidamisteenus) moodustavad senise praktika kohaselt umbes 6% eelarvest. Baasteenuse osutamiseks vajalik miinimumsumma aastas on 34 000 eurot ühe tugikeskuse kohta.

Seni sotsiaalministeeriumi poolt eraldatud toetus ei kata tugikeskuse arenduskulusid- põhivahendite soetamist, töötajatele vajalikke täiendkoolitusi ja supervisioone jm kulusid, samuti puuduvad piisavad vahendid teavitustegevusteks.

Ka baasteenuste osutamiseks ei ole riiklik rahastus seni olnud kaugeltki piisav. Seetõttu on kõik naiste tugikeskused kogunud annetusi, otsinud lisatoetusi erinevatest fondidest ja samuti kõikvõimalikke koostöövõimalusi teenuste osutamiseks koostöös kohalike omavalitsuste ja teiste organisatsioonidega. Seejuures on kõige suuremaks probleemiks regionaalne ebavõrdsus- suuremates keskustes on võimalik tulemuslikumalt koguda annetusi, leida kaasfinantseeringut erinevatele projektitaotlustele ja ka erinevad muud teenused on oluliselt paremini kättesaadavad.

Nõustamisteenuste (psühholoogiline ja juriidiline abi ning psühhoteraapia) osutamise eelarvest moodustavad samuti valdava osa tööjõukulud, sinna lisanduvad aga ka nõustajate transpordikulud. Et maakondades tihti puuduvad kohapeal vastava kvalifikatsiooniga spetsialistid, tuleb psühholooge, psühhoterapeute ja juriste teenuse osutajaid otsida väljastpoolt maakonda ja katta nende sõidukulud. Sõidukulud moodustavad senise praktika kohaselt umbes 5% teenuste osutamise kogukulust, aga on teenuse osutamisel ülimalt olulised.

2013. aastal töötasime välja esimese versiooni naiste tugikeskuse teenuse kirjeldusest koos näidiseelarvega. Selle arvutuse kohaselt peaks ühe maakonna piires tegutseva tugikeskuse rahastus olema vähemalt 50 000 eurot aastas, et katta nii baasteenuste kui nõustamisteenuste vajadus. Suurema elanike arvuga piirkondades peaks arvestama lisakuludega.